

PRO MEMORIA

Liturgia Sacra 13 (2007), nr 1, s. 207-210

KS. STANISŁAW GARNCZARSKI
Tarnów, PAT

ŚP. KSIĄDZ KAZIMIERZ PASIONEK

1 XII 2006 r. w Żmiącej koło Limanowej pożegnaliśmy Śp. Księdza Profesora Kazimierza Pasionka, wieloletniego wykładowcę muzyki kościelnej w tarnowskim Wyższym Seminarium Duchownym (33 lata), byłego referenta Kurii Diecezjalnej ds. Muzyki Kościelnej, przez ponad 40 lat Dyrektora Diecezjalnego Studium Organistowskiego w Tarnowie. Odszedł do Pana w wieku 76 lat. Choroba niszczyła jego organizm od dłuższego czasu, ale aktywnie pracował do samego końca. Kilka dni przed śmiercią prowadził jeszcze zajęcia w tarnowskim Studium Organistowskim.

Urodził się 1 marca 1930 r. we wspomnianej już Żmiącej koło Limanowej. Tutaj też uczęszczał do szkoły podstawowej, do gimnazjum zaś w niedalekich Ujanowicach. W 1945 r. wstąpił do Małego Seminarium w Tarnowie. Po złożeniu egzaminu dojrzałości w 1949 r. przekroczył progi Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie. Świecenia kapłańskie przyjął 9 maja 1954 r. z rąk bpa Karola Pękali. Na pierwszą placówkę został skierowany do Wojnicza, gdzie pracował przez dwa lata. Uczył jako katecheta w Szkole Podstawowej w Wielkiej Wsi oraz w Łoponiu.

W 1956 r., dając się poznać jako osoba muzycznie bardzo utalentowana, został posłany przez ówczesnego Biskupa Tarnowskiego na studia w Instytucie Muzykologii Kościelnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Był jednym z pierwszych studentów tego Instytutu, gdyż powstał on właśnie w tym roku.

Od 20 czerwca 1960 r. ks. Kazimierz pracował przez dwa lata jako wikariusz parafii katedralnej w Tarnowie. W latach 1960–18980 prowadził chór katedralny. Ks. Pasionek okazał się świetnym dyrygentem i organizatorem. Zespół śpiewał w każdą

niedzielę i święta w czasie Mszy św. Wyjeżdżał także z koncertami do innych parafii diecezji.

W latach 1962–1987 pełnił funkcję referenta Kurii Diecezjalnej do spraw muzyki i śpiewu kościelnego w diecezji tarnowskiej.

Przez dwa lata (1962–1964) był prefektem w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie. Od 1962 do 1996 r. prowadził w nim zajęcia z muzyki i śpiewu kościelnego. W 1964 r., z polecenia bpa Jerzego Ablewicza, ks. Pasionek zorganizował na nowo Diecezjalne Studium Organistowskie w Tarnowie i został jego dyrektorem oraz wykładowcą. Uczył harmonii funkcyjnej, organoznawstwa, chorału gregoriańskiego oraz gry na fortepianie i organach.

Jego działalność w diecezji obejmowała także przygotowywanie i prowadzenie zespołów muzycznych, orkiestr i chórów, zajmujących się oprawą muzyczną uroczystości diecezjalnych.

Miał też znaczący udział w przygotowaniu uroczystości z udziałem Ojca Świętego Jana Pawła II w Tarnowie, połączonych z beatyfikacją Karoliny Kózkówny (10 VI 1987 r.) oraz kanonizacją bł. Kingi w Starym Sączu (16 VI 1999 r.).

W dowód uznania zasług otrzymał w 2002 r. dyplom honorowego członka Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, a w 2004 r. został Kanonikiem Honorowym Tarnowskiej Kapituły Katedralnej.

Owoce działalności edytorskiej i wydawniczej ks. Kazimierza Pasionka było wiele pomocy nutowych dla księży i organistów. Trzeba tu wymienić: *Florilegium cantuum liturgicorum* (pomoc do nauki chorału gregoriańskiego w seminarium duchownym), *Recytatywy części zmiennych Mszy św.*, *Ministrant śpiewa* (śpiewnik dla służby liturgicznej), *Śpiewy Wielkiego Tygodnia* (w języku polskim), *Nieszpory o Najświętszej Maryi Pannie*, *Nieszpory o Najświętszym Sakramencie*, *Nieszpory Niedzielne*, *Śpiewy mszalne celebransa* (pomoc dla alumnów), *Wybór psalmów, hymnów, kantyków i pieśni* (w pięciu zeszytach), *Pasja według św. Mateusza* i *Pasja według św. Jana* (2 wydania), *Śpiewy responsoryjne i alleluja* (cz. I i II; do 1997 r. — 4 wydania), *Pieśni żałobne* (zeszyt dla organistów), *Marsze uroczyste* (zbiór dla organistów), *Marsze żałobne* (zbiór dla organistów), *Części stałe Mszy św.* — 18 mszy na 1 głos z tow. organów (I wyd. — 1998, II wyd. — 2002), *Peregrynacja obrazu Matki Bożej Częstochowskiej — materiały nutowe* (2000), *Akatyst polski* (2000), *Śpiewy międzylekcyjne* (Wydawnictwo Biblos, Tarnów 2002). W latach 80-tych ukazały się zbiory utworów opracowanych na chór mieszany: *Kolędy na chór mieszany a capella*, *Kolędy na chór mieszany z towarzyszeniem organów*, *Pieśni wielkopostne i wielkonoce*, *Pieśni maryjne i okolicznościowe*.

Wśród opracowań dokonanych przez ks. Kazimierza znajdują się pieśni na wszystkie okresy roku liturgicznego i okolicznościowe na 2, 3 i 4 głosy jednorodne i mieszane, *a capella* i z towarzyszeniem organowym. Ich liczba to ok. 40. Spośród nich warto wymienić opracowania na chór mieszany i męski z towarzyszeniem organów,

takie jak: *Bogurodzico Dziewico, W złoteczku leży, Dziś Chrystus zmartwychwstał, Ecce Sacerdos magnus* (Waldmana), *Laudate Dominum* (Gounoda), *Przez chrztu świętego*. Na chór mieszany *a capella*: *Pamiętaj człowiecze, Idę do Ciebie, Płacz, płacz kto żyw, O Chryste, O Boże dzięki Ci składamy, Matko Królowo, Królowo ziem polskich, O Maryjo w niebo uniesiona, Boże Synu, Pan mój Wódz, W kapłana sercu, Kapłanów królowo, Tyś na wieki jest kapłanem, O święty nasz Patronie*.

Jest autorem tekstów do wielu pieśni, m.in.: *Z dalekiej Fatimy, Fatimska nasza Pani, Niepokalana słoneczna Pani, O Fatimska nasza Pani, Fatimska Pani usłysz nas, Witamy Ciebie, Odchodzisz od nas, Błogosławiona Karolino, Zamieszkałeś w sercu moim*.

Dosyć pokaźną grupę stanowią kompozycje ks. Pasionka. Można tu wymienić: *Responsoria i Alleluja na święta i poszczególne okresy roku kościelnego*; trzy pieśni na dziękczynienie na 1 głos z tow. organów: *Dziękujemy Ci Ojczy nasz, Zamieszkałeś w sercu moim, Błogosławiony*; *Akatistos* (na chór męski, do tekstu w tłumaczeniu ks. W. Kani), *Polska msza liturgiczna „Jubileuszowa”* na 1 głos z organami oraz chórem mieszanym (*ad libitum*, 1983), *Niech żyje Chrystus Król* (na chór mieszany z tow. organów); dwie pieśni ku czci Matki Bożej Bolesnej w Limanowej: *W limanowskim kościele, Pani nasza limanowska* (obie na 1 głos z tow. organów); *O chwala Tobie, Boże* (pieśń dla ministrantów); dwie pieśni na okazję peregrynacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej: *Witamy Ciebie, Odchodzisz od nas* (obie na 1 głos z tow. organów); na aspersion: *Pokropisz hizopem Panie, Com przyrzekł Bogu* (obie na 1 głos z tow. organów); *Mario Tereso* (inwokacja ku czci Marii Teresy Ledóchowskiej, na 1 głos z tow. organów); *W Chrystusie Bóg* (hasło Roku Świętego, na 1 głos z tow. organów), *Błogosławiona Karolino* (ku czci bł. Karoliny Kózkówny na 1 głos z tow. organów), *Błogosławieni* (inwokacja do bł. Karoliny), *Nieszpory o Najświętszym Sakramencie* (w związku z wizytą Jana Pawła II w Tarnowie w 1987 r.), *Przedwieczny Bóg* (hymn Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie na 1 głos z tow. organów), *In Spiritus et veritate* (zawołanie biskupie ks. bpa Józefa Życińskiego — na chór mieszany); dwie pieśni ku czci św. Kingi na 1 głos z tow. organów: *Kingo, sądecka Pani* (inwokacja) i *Bądź uwielbiony*; *Królowi wieków* (hasło tysiąclecia na chór mieszany *a capella*), *Obrońco Bożej sprawy* (pieśń ku czci bł. Romana Sitki na 1 głos z tow. organów), *In virtute crucis* (zawołanie biskupie ks. bpa Stanisława Budzika — na chór mieszany z organami).

Dorobek kompozytorski oraz w dziedzinie opracowań jest pokaźny. Tym bardziej, że pieśni skomponowane przez niego żyją w sercach ludzi i są bardzo często wykonywane. Wierni lubią je śpiewać i nie zapominają o nich, a to świadczy tylko o kunszcie kompozytorskim i wielkim talencie ks. Pasionka.

Z wielkim żalem pożegnaliśmy Księdza Profesora, człowieka niezmiernie dobrego, wrażliwego, ogarniętego wielką pasją, którą była muzyka. Była to głównie muzyka sakralna. Nie tylko stał na straży tego wielkiego skarbcza, ale ubogacał go swoimi kompozycjami czy opracowaniami. Jego radość życia, ogromna energia udzie-

łała się wszystkim, z którymi się stykał. Wrażliwość na piękno pozwalała mu odnajdywać je w każdym dźwięku i akordzie, które brzmiały na chwałę Bożą. W ten sposób dzielił się z innymi swoim talentem, ubogacał wspólnym śpiewem i grą. Był świetnym pedagogiem, o czym mogą zaświadczyć pokolenia kapłanów, których uczył w seminarium, oraz organistów, których kształcił w studium. Każdy, kto miał z nim kontakt, pamięta jego życzliwość i dobroć. Dawał zawsze świadectwo kapłańskiego życia. W ostatnich latach, kiedy choroba zaczęła coraz bardziej dawać znać o sobie, poddawał się woli Bożej z pełnym zaufaniem, przyjmując każdy dzień jako kolejny dar Boga. Do ostatniej chwili pracował i dzielił się swoim doświadczeniem w Szkole Organistowskiej. I takim go zapamiętamy, polecając jego duszę miłosier-nemu Bogu.